

De Heilige Stoel

Boodschap van de Heilige Vader Franciscus voor de 62ste Wereldgebedsdag voor Roepingen

[11 mei 2025]

Pelgrims van hoop: de gave van het leven

Geliefde broeders en zusters,

Bij deze 62ste Wereldgebedsdag voor Roepingen wil ik een vreugdevolle en bemoedigende uitnodiging tot u richten om pelgrims van hoop te zijn door uw leven edelmoedig te schenken.

Roeping is een kostbare gave die God zaait in de harten, een oproep om er op uit te gaan om een weg van liefde en dienstbaarheid te gaan. En iedere roeping in de Kerk - of die nu die van een leek of die tot het gewijde ambt of het godgewijde leven is - is een teken van de hoop die God koestert voor de wereld en voor ieder van zijn kinderen.

In onze tijd voelen veel jongeren zich verloren ten opzichte van de toekomst. Vaak ervaren zij onzekerheid over vooruitzichten op werk en ervaren zij dieper een identiteitscrisis, een crisis van zin en waarden, die het nog moeilijker maakt om met de digitale verwarring om te gaan. Het onrecht ten opzichte van de zwakken en de armen, de onverschilligheid van een egoïstisch welzijn, het geweld van de oorlog bedreigen de plannen voor een goed leven die jongeren in hun hart koesteren. En toch laat de Heer, die het hart van de mens kent, ons niet in onzekerheid achter, integendeel, Hij wil dat we ons ervan bewust zijn dat we bemind, geroepen en gezonden zijn als pelgrims van hoop.

Daarom worden wij, volwassen leden van de Kerk, vooral de herders, aangespoord om de weg van de nieuwe generaties te aanvaarden en te begeleiden. En jullie, jongeren, zijn geroepen om de hoofdrolspelers, of beter medehoofdrolspelers te zijn met de Heilige Geest, die in jullie het verlangen wekt om van het leven een gave van liefde te maken.

De weg van de eigen roeping aanvaarden

Beste jongeren, "jullie leven is geen "intussen". Jullie zijn het nu van God" (apost. exhort. *Christus vivit*, 178). Het is noodzakelijk om te beseffen dat de gave van het leven een edelmoedig en trouw antwoord vereist. Kijk naar de heilige en zalige

jongeren die met vreugde geantwoord hebben op de oproep van de Heer: de heilige Rosa van Lima, de heilige Domenico Savio, de heilige Theresia van het Kind Jezus, de heilige Gabriele dell'Addolorata, de zalige - binnenkort heilige - Carlo Acutis en Pier Giorgio Frassati en zoveel anderen. Ieder van hen heeft de roeping beleefd als een weg naar het ware geluk in de relatie met de levende Jezus. Wanneer wij naar zijn woord luisteren, brandt ons hart in onze borst (vgl. Luc. 24, 32) en voelen wij het verlangen om aan God ons leven toe te wijden! Dan willen wij ontdekken op welke manier, in welke vorm wij de liefde die Hij het eerst aan ons schenkt, kunnen teruggeven.

Iedere roeping, die in de diepte van het hart wordt ervaren, laat een antwoord ontkiemen als een innerlijke stimulans tot liefde en dienstbaarheid, als bron van hoop en naastenliefde en niet als een zoeken naar zelfbevestiging. Roeping en hoop vervlechten zich dus in het goddelijk plan voor de vreugde van iedere man en iedere vrouw, die allen persoonlijk geroepen zijn om hun leven aan te bieden voor de ander (vgl. apost. exhort. *Evangelii gaudium*, 268). De jongeren die de weg proberen te leren kennen waartoe God hen roept om die af te leggen: sommigen herkennen - vaak tot hun verrassing - de roeping tot het priesterschap of het godgewijde leven; anderen ontdekken de schoonheid van de roeping tot het huwelijk en het gezinsleven, evenals de inzet voor het gemeenschappelijk welzijn en het geloofsgetuigenis onder collega's en vrienden.

Iedere roeping wordt bezielde door de hoop, die zich vertaalt in vertrouwen op de Voorzienigheid. Voor een christen is immers hopen veel meer dan simpel menselijk optimisme: het is veeleer een zekerheid die wortelt in het geloof in God, die werkt in het leven van ieder mens. En zo rijpt de roeping door middel van de dagelijkse trouwe inzet voor het evangelie, in het gebed, in de onderscheiding, in de dienstbaarheid.

Beste jongeren, de hoop in God stelt nooit teleur, omdat Hij iedere stap begeleidt van wie zich aan Hem toevertrouwt. De wereld heeft behoefte aan jongeren die pelgrims van de hoop zijn, moedig in het wijden van hun eigen leven aan Christus, vol vreugde door het feit dat zij zijn leerlingen-missionarissen zijn.

De weg van de eigen roeping onderscheiden

De ontdekking van de eigen roeping geschiedt door middel van een weg van onderscheiding. Dit traject is nooit eenzaam, maar ontwikkelt zich binnen en samen met de christelijke gemeenschap.

Beste jongeren, de wereld zet jullie ertoe aan om haastige keuzes te maken, de dagen te vullen met lawaai en verhindert jullie zo om een stilte te ervaren die openstaat voor God, die tot het hart spreekt. Heb de moed om stil te staan, te luisteren binnen jezelf en God te vragen waarvan Hij voor jullie droomt. De stilte van het gebed is onontbeerlijk om de roep van God in het eigen leven te "lezen" en om een vrij en bewust antwoord te geven.

De inkeer tot jezelf maakt het mogelijk te begrijpen dat wij allen pelgrims van de hoop kunnen zijn, als wij van ons leven een gave maken, vooral in dienst van hen die in armoede of onder het bestaansminimum leven aan de randen van de samenleving.

Wie luistert naar God die roept, kan niet de kreet van zoveel broeders en zusters negeren die zich uitgesloten, in de steek gelaten, voelen. Iedere roeping doet ons ervoor openstaan om daar waar behoefte is aan licht en troost, een vertegenwoordiging van Christus te zijn. In het bijzonder zijn de leken gelovigen geroepen om “zout, licht en desem” van het Rijk God te zijn door middel van een inzet op maatschappelijk en professioneel gebied.

De weg van de roeping begeleiden

Laten met dat perspectief degenen die werkzaam zijn in de pastorale en op het terrein van de roeping, vooral de geestelijke begeleiders, niet bang zijn om de jongeren te begeleiden met een hoopvol en geduldig vertrouwen in de Gods pedagogie. Het gaat erom voor hen mensen te zijn die in staat zijn om te luisteren en zich respectvol om hen te bekommeren, mensen op wie zij kunnen vertrouwen, wijze gidsen, bereid om hen te helpen en die erop letten de tekenen van God op hun weg te herkennen.

Daarom spoor ik ertoe aan om de zorg voor de christelijke roeping op de verschillende terreinen en activiteiten van het leven te bevorderen en om er voor te zorgen dat iedereen geestelijk openstaat voor de stem van God. Hiertoe is het belangrijk dat educatieve en pastorale trajecten voorzien in ruimte voor de begeleiding van roepingen.

De Kerk heeft behoefte aan herders, religieuzen, missionarissen, echtgenoten die met vertrouwen en hoop “ja” weten te zeggen tegen de Heer. De roeping is nooit een schat die opgesloten blijft in het hart, maar roeping groeit en wordt versterkt in de gemeenschap die gelooft, liefheeft en hoopt. En omdat niemand alleen kan antwoorden op de oproep van God, hebben wij allen het gebed en de steun van onze broeders en zusters nodig.

Geliefden, de Kerk is levend en vruchtbaar wanneer zij nieuwe roepingen voortbrengt. En de wereld zoekt vaak onbewust getuigen van hoop die met hun leven verkondigen dat Christus volgen een bron van vreugde is. Laten wij daarom niet moe worden om aan de Heer nieuwe arbeiders voor zijn oogst te vragen, in de zekerheid dat Hij met liefde blijft roepen. Beste jongeren, ik vertrouw jullie navolging van de Heer toe aan de voorspraak van Maria, Moeder van de Kerk en de roepingen. Ga altijd als pelgrims van de hoop de weg van het evangelie! Ik begeleid jullie met mijn zegen en vraag jullie alsjeblieft voor mij te bidden.

Rome, Polikliniek Gemelli, 19 maart 2025.

FRANCISCUS

Vertaling: drs. H.M.G. Kretzers

Eindredactie: A. Kruse, MA

Copyright: Libreria Editrice Vaticana/SRKK